

Forfatter: Topsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra DAPHNE (1879)

Citation: Topsøe, Vilhelm: "Udvalgte Skrifter", i Topsøe, Vilhelm: *Udvalgte Skrifter*, udg. af VILH. ANDERSEN ; HELGE TOPSØE-JENSEN , 1923, s. 86. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-topsoe01-shoot-idm140237637721920/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

»Du er altsaa fuldstændig lykkelig?« spurgte Stephan for, ja det er vanskelig at angive autentisk, hvilken Gang.

»Ja, saagu' er jeg lykkelig. Hvad Fuldstændigheden angaar, ja saa vilde jeg naturligvis ønske, at vi var gifte. Ja, og at vi havde et Par Børn, eller flere, lad os sige fire eller et halvt Dusin. Og ja, et godt Dyrtilstillæg, ja, der er jo Ting nok, som man kan fuldstændiggjøre sin Lykke med, saa mange, at det slet ikke er Umagen værd at begynde paa den Opramsning. Det vilde gaa med det, som med de Øvelser, hvem der kunde tælle længst, som vi drev som Drengene.«

En Dag mødte Sandberg ikke paa Kontoret. Den næste Dag var han der ikke heller. Stephan spurgte sig for; han var meldt syg, bød det, og kom nok ikke for det Første.

Stephan gik op i hans Bolig efter endt Kontortid. Da han ringede paa, kom hans Værtinde strax og lukkede op. Det var en gammel Præsteenke, en skikkelig gammel Dame af de Folk, som i al Godmodighed og uden Spor af Ondskab føle en vis Nydelse i, at Alting gaar uheldig og trist i denne Verden, og befinde sig rigtig hyggelig og vel ved at klage og sukke herover.

Det var meget daarligt med Sandberg, sagde hun. Men det var næsten ikke det Værste; det Værste var, at hans Kjæreste var flyttet ind hos ham uden videre, og der var ikke Tale om, at hun vilde høre paa Forestillinger. Hun sagde, at hun vilde og maatte pleje ham, og saa blev hun.

Døren til Sandbergs Værelser blev lukket op i det Samme, og der stod ganske rigtig den unge Dame.

Hun nikkede kort til Stephan. »Jeg tænkte nok, det var en af hans Bekjendte,« sagde hun. »Ja, det er en net Historie, vi har her; jeg tænker, han har Tyfus eller Lungebetændelse eller begge Dele.« Hun talte paa en saa rolig og forretningsmæssig Maade, fandt han, slet ikke som om det var et Menneske, hvis Liv eller Død maatte være Liv eller Død for hende.

Stephan fulgte hende ind i Dagligværelset. Det laa ved Siden af Sovekammeret og bar tydelig Præg af, at hun havde taget Ophold der; en Lænestol, der ikke var af de mageligste, havde tjent til Natteleje ved Hjælp af nogle Puder og Shawler. Hun selv var i et noget forstyrret Kostume og